

overbevise dem om, at de havde begaaet Nogetsomhelst, kunde det ikke lykkes ham i Dieblisset at faae dem straffede, men han vilde have deres Navn og Bopæl og paa-lagde dem i Tilfælde af Bopælsforandring at gjøre Anmeldelse derom for Politiet. De bleve altsaa jatte under Politiets Opsigt, skjøndt der ikke en Gang var Marsjag til Anholdelse. De vare ikke en Gang kjendte af Skruebrækkerne. De Andre beholdt man deroppe, og man har fremdeles behandlet dem paa samme Maade som de af mig nævnte Dausstrup og Lindberg. Man har fremdeles nægtet deres Hustruer at bringe Mand til dem og nægtet dem Benge, ja endog nægtet dem en saadan Ubetydelighed, som Mange have ondt ved at undvære, nemlig Skraa. Man har ikke villet tilstaa dem den allermindste Begunstigelse. Med Hensyn til den anden af de Arresterede, nemlig Hr. Kjeldsen, da skal jeg berøre hans Forhold noget nærmere, fordi der er indtraadt et Forhold med ham, som jeg mener, at den offentlige Undersøgelse af Sagen har bevirket. For hans Vedkommende kunde det konstateres, at han ikke havde været ude af sin Veilighed den Aften, da den store Bataille foregik. Men det er faktisk — og det beder jeg ærede Medlemmer holde fast ved — at han har fra Begyndelsen af været anklaget for at have deltaget i Slagsmaalet, eller man har i hvert Fald ladet Undersøgelsen gaa ud paa at konstatere, at han havde gjort det. Det har altsaa været Grundlaget fra først af, men senere har man stillet sig anderledes. Der var nemlig 2 Mænd, som havde Værkstedsplass hos Kjeldsen, og som havde sidet og arbejdet sammen med ham, og de kunde bevindne, at han havde været i sin Stue den Aften, Historien foregik. Der var en Tredie, som havde været der, og som ogsaa kunde bevindne det. Disse tre gik til Assessoren og bad om at faae ham i Tale, fordi de vare i Stand til at beedige, at denne Mand ikke havde været med. De fik ikke Assessoren i Tale, men Retsbudet, som havde været hos Assessoren for dem, bragte det Svar, at vilde de Assessoren Noget, kunde de skrive ham til. Han negtede at gjøre Noget for at faae at vide, hvor vidt denne Mand var uskyldig eller ei, i det Mindste i dette Dieblis. De kunde skrive ham til, dersom de vilde ham Noget. Senere har han ladet disse Vidner meddele, at nu var Hr. Kjeldsen ikke længere anklaget for at have deltaget i dette Slagsmaal: det var man nu paa det Rene med, at han ikke havde deltaget i; men nu var han anklaget for, at han havde gaaet paa Gaden paa

samme Tid som Skruebrækkerne. Nu havde han gaaet bagefter Skruebrækkerne og maaste spyttet paa Gaden paa samme Tid. Men om det, at man har gaaet paa samme Tid som Skruebrækkerne paa Gaden og maaste gaaet bag efter dem, skulde være en saadan Forbrydelse, at man i en saa lang Tid skulde kunne holde en Mand arresteret og betragte ham som en Slags Forbryder, det tillader jeg mig virkelig at bevidne. Straffeloven har — saavidt jeg har forstaaet den, men jeg er jo ganske vist ikke Jurist — en Paragraf, som handler om Vold og Trusler, og det forekommer mig, at, hvis der foreligger noget Saadant, har man Grund til at arresterer den Paagældende og holde ham arresteret, hvis man har alvorlig Grund til at tro, at han har gjort sig skyldig i noget Saadant; men jeg tror ikke, det er oplyst om den Mand, her er Tale om, og Alt taler for, at han ikke kan have gjort det. Han har et overordentlig svagt Bryst og er i allerhøieste Grad svag, og der er nu ogsaa slet en Forandring i Behandlingsmaaden af ham. Paa det offentlige Møde, som blev holdt om denne Sag, blev dette Forhold fremdraget, og der blev udtalt, at man let kunde komme til at gjøre sig skyldig i Justitsmord, dersom man vedblivende holdt ham arresteret paa den Maade. Jeg kan vel ikke have saa stor Urret i at antage, at Paatalen af dette Forhold var det, der har været væsentlig medvirkende til, at den Mand nu er bleven indlagt paa Hospitalet og altsaa har faaet den Pleie, han traangte til. Men der er dog virkelig ikke meget stor Sandsynlighed for, at en saadan Mand kunde tænke paa i nogen høi Grad at true eller forsøge at øve Vold mod andre Mennesker, og Enhver, der kender denne Mand saavel som en stor Del af de andre Anholdte, er fuldstændig paa det rene med, at han slet ikke har tænkt paa at besatte sig dermed. Alene paa Angivelse af disse to Individuer er det, at man anholder disse Følk og lader de to optræde i samme Sag baade som Angivere og Vidner mod de Anklagede.

Jeg kommer nu til det Sidste, der omhandles i min Forespørgsel, nemlig den Fremgangsmaade, man har fulgt overfor en af de Anholdte i en helt anden Retning. Han blev ligeledes anholdt den 8de November og var selvfølgelig Gjenstand for den samme Behandling som de Andre. Han blev holdt arresteret, jeg huffer ikke rigtig hvor længe, men jeg tror 5—7 Dage. Han var i Forhør adskillige Gange o. i. v. Han kunde ikke overbevises om nogen som helst Ting uden at have gaaet paa Kongens Nytorv, og trods maaste den bedste Villie kunde det jo ikke